

LABORISTA ESPERANTISTO

ARBEIDER ESPERANTIST

ORGAAN VAN
DE FEDERATIE
VAN ARBEIDERS
ESPERANTISTEN
IN HET GEBIED VAN DE
NEDERLANDSE TAAL

Redaksie: Middenweg 226, Amsterdam-O. Administratie: Valentijnkade 2, Amsterdam-O. Postgiro nr. 144698, Gem. Giro A'dam F 930
Sekretariaat van de Fed. van Arbeiders-Esperantisten: Mercatorstraat 133, Amsterdam-W. In België: Tweemontstr. 124, Deurne-Antwerpen

Abonnementsprijs f 1.25 per jaar. Voor leden gratis. Prijs losse nummers f 0.05 per exemplaar. Oplaag 3000 exemplaren.

GEEN IMITATIE

Na de artikelen in voorgaande nummers op deze plaats gewijd aan de propaganda voor SAT en ten doel hebbende, enig inzicht bij te brengen van de noodzakelijkheid, om zich als lid onzer Federatie, eveneens aan te sluiten bij SAT, lijkt het ons gewenst daaraan ook onzerzijds nog enige woorden te wijden.

En dan stellen we ten eerste als een konkreet feit, dat we de plicht hebben de kongresbesluiten na te leven. Niet alleen het Fed.-bestuur, niet ook alleen de afdelingsbesturen of hun leden, maar wij allen, leden en bestuurders. Hoeden we ons er niet alleen voor, dat kongresbesluiten tot een dood element worden, maar zorgen, dat ze worden uitgevoerd en nageleefd.

Tot de besluiten, die ons richting geven en tot steun zijn bij onze propaganda, en waarop we met de meeste voldoening terugzien, behoort de in ons kongres van 1929, met slechts 1 stem tegen, aangenomen konventie met SAT, welke wij in het orgaan van 7 Jan. j.l. nog eens publiceerden. Dit was 'n voor de Federatie beslissende stap. Dat de ledenwerving voor SAT niet evenredig was aan de groei der Federatie, niemand die dat ons bestuur zal euvel duiden. Onzerzijds is gedaan wat mogelijk was om de band met SAT, niet alleen van bestuurszijde maar ook door het aantal SAT-leden, zo nauw mogelijk te doen zijn.

Dat alle leden en afdelingsbesturen ook dezerzijds alle nodige aktiviteit betoonden, kunnen we helaas niet zeggen. Kursusleiders hebben hun taak van voorlichters veelal te licht opgevat en dikwels meer aandacht besteed — overigens heel goed — aan taalkundige vragen, dan aan organisatorische. Dat derhalve niet alle nieuwe

leden en de kursisten een goed begrip hadden van de arbeiders-esperanto-beweging, hebben zij zich niet altijd zelf te wijten.

Zeker, vele waren ook de ongunstige factoren. Op de voornaamste, de crisis, hoeven we niet te wijzen. Dat de crisis niet alleen direkt, maar ook indirekt zijn invloed oefent, is iets wat we wel even willen vastleggen.

Veel van wat tot voor kort nog goed was, deugt niet meer. Organisatie en organisatievormen, ternauwernood tot ontwikkeling gekomen, worden als onnut verworpen.

Anderzijds zijn er, die al te strak vasthouden aan vormen, zo als die nu eenmaal bestaan en dus ook tot voorbeeld zouden moeten dienen voor de esperantobeweging.

Zowel het een als het andere verwerpen wij. Onze lijn hebben we uitgestippeld en daaraan wensen we vast te houden zolang de ondeugdelijkheid niet wordt aangetoond. Dat onze organisaties nog niet zijn zoals we gaarne zouden zien, is geen reden om, gezien onze nog betrekkelijk jeugdige beweging, reeds nu terug te komen van de eenmaal ingeslagen weg. De organisatievorm van SAT deugt niet, zeiden de heethoofden die geen tijd hadden haar ontwikkeling te volgen en te bevorderen.

Dat de prinsiepes en de grondslagen van SAT, de wereldbond van arbeiders-esperantisten, geen verandering gedoogden in de door deze lieden gewenste vorm, vermocht men niet te begripen. Dat ook de „neutrale“, of in de later gewijzigde en eigengerechtigde terminologie, „algemene“ UEA slechts het persoonlijke lidmaatschap kende, was een reden om ons tegen te werpen, dat we in het burgerlike zog voeren. Dat er nu een sterke stroming is in deze UEA om een neutrale „Internationale“ te stichten, waarbij dus het individuele lidmaatschap, ongeacht nationaliteit, over boord wordt gegooid en de (burgerlike) nationale organisaties de landelijke afdelingen zullen uit-

maken is nu eveneens een reden voor dergelijke nieuwbakken, klassebewuste, anti-SAT-esperantisten, om te wijzen op.... UEA!

Wij doen daar niet aan mee! Wij willen geen imitatie van de bestaande „internationales“. Deze internationale organisaties mogen hun nut hebben, hoe 't zij, of er andere organisatie mogelijkheden waren of niet, hierover willen we 't nu niet hebben.

Dat ze tot grote kracht en bloei kwamen, mochten we helaas niet konstateren. De wereldoorlog leerde ons maar al te wel, tot onze schade en schande, hoezeer nationalistiese gevoelens overheersten en bij de beste wil ter wereld toenadering der arbeiders-organisaties en zeker der massaas niet mogelijk was. Alles viel uiteen in nationale organisaties en partijen, ieder betogend zijn goed recht. De arbeiders-esperantobeweging wensen wij niet verdeeld te zien in nationale eenheden. Wij wensen niet het uitsluitend contact van bestuurslichamen onderling, hoewel dit contact allicht gemakkelijker zou zijn, door onze éne gemeenschappelijke taal in geheel de wereld. Beletselen in talen bestaan voor ons niet, maar ook niet voor onze leden.

Dat is het wat ons in staat stelt, internationaal wegen te bewandelen, waartoe zelfs het machtigste lichaam, de sterkste organisatie niet bij machte is. Kennen wij geen talenverschil zo kennen wij ook geen verschil in nationaliteit. Bestaan er voor ons geen taalgrenzen, zo willen wij, in prinsiepe althans, ook geen onnatuurlijke verdeling in nationaliteiten.

Men moge het utopisties of aanmatigend zelfs vinden, dat wij streven, in plaats van naar landen verdeelde bonden, naar één bond die niet zijn leden telt in een beperkt gebied onzer wereld, maar in gans de wereld, het enige gebied waar buiten wij niet kunnen treden.

Dit sennaciïsme willen we uitdragen en bevorderen. Wij willen niet de ge-

LA KONSILANTO pri la Esperanta Gramatiko

is nu verschenen. Bestelt dadelik.

Ge hebt in het vorige nummer de omslagtekening gezien van deze onze nieuwe uitgave.

Maar ge moet het werkje zien, 't is niet alleen keurig voor uw boekenkast, maar ook naar inhoud.

Duidelijke letter, goed papier en een uitgebreide, duidelijk gerangschikte inhoudsopgave, alleen reeds 4 paginaas tellende, naar woordsoort en alfabeties van *meer dan 70* artiekeltjes, allen van de hand van onze taalblad-redakteur kdo G. J. Degenkamp.

Kortom een vraagbaak voor ieder, ook al omdat de stof in 't hollands behandeld is.

Afdelingen weten het: de verkoopprijs is f 0.85; gekartonneerd f 1.05. Hierop verlenen wij aan *onze afdelingen* 20% korting. Alle anderen ontvangen 15% echter bij bestelling en kontante betaling van min. 10 stuks.

Ieder lid, iedere kursist en ieder esperantist bezitte **LA KONSILANTO**.

Libro Servo F.L.E. Valentijnkade 2, Amsterdam (O.), Postgiro 111278.

DE SPARTAKIADE EN HET ESPERANTO.

In de Tribune van 7 Januarie lezen we:

Aan alle R.S.E.-leden in Amsterdam bericht het landelijk sekretariaat, dat in opdracht van de Rode Sport Internationale, de Spartakiade deelnemers, de esperanto-taal moeten leren. Deze wereldtaal wordt de officieele taal voor de a.s. Spartakiade.

makkelijke weg der navolging, geen imitatie van bestaande machteloosheid. De eenheid der arbeiders van gans de wereld. Mooie woorden van kameraadschap en samenwerking onder zuster-organisaties hebben we niet van node, deze zou te vanzelfsprekend moeten zijn. Verwijderen de landen zich van elkaar, zo verwijderen zich opnieuw de in eendracht samenwerkenden.

De persoonlijke band van internationale broederschap moet gelegd en aangekweekt worden, en alleen deze zal ons de basis zijn van wereldsolidariteit. Versterking van dit persoonlijk contact wensen wij te bevorderen en achten wij alleen mogelijk door SAT, door haar organen, door haar pers, door haar leden. Het orgaan van SAT in handen van alle Fed.-leden. In die geest zullen we voor het naderend Fed.-kongres ook voorstellen doen. Geen individualisme, zoals men kortzichtig het wel eens noemt, willen wij. Wel organisatie, maar op wereldschaal. Dat de leden onzer Federatie dit beseffen en er naar handelen. En dus zij men naast de Federatie lid van SAT! Vanaf heden!

Esperanto in Kamer en Raad.

Als steeds stond Mej. Westerman (v.b.) in de Tweede Kamer bij de Onderwijsbegroting voor Esperanto op de bres. Zonder sukses natuurlijk, want niemand viel haar bij. De arbeiders-vertegenwoordigers voelen er blijkbaar niet voor, dat ook de arbeider reeds op school een vreemde taal leert en wel een waarvan hij *nut* kan hebben.

In de Amsterdamse Gemeenteraad werd door B. en W. pre-advies uitgebracht terzake fakultatief Esperanto-onderwijs.

Voorgelicht door van Esperanto totaal onkundige inspektors bij het L. O., luidde dit pre-advies afwijzend, terwijl ongev. 1½ jaar geleden in een onderhoud, de toenmalige weth. van onderwijs wel voelde voor een proefneming.

Het afwijzend pre-advies werd zonder bespreking *aangenomen* met 36-5 stemmen. De voorstemmers waren de communisten en de rev.-sos. Voor het arbeiderskind kan er dus geen vreemde taal af.

Het ware wel wenselijk geweest, dat de voorstemmers ook een woordje vóór hadden gesproken.

In Den Haag werd ook al het onderwijs ter sprake gebracht. B. en W. achten het niet verantwoord nog een vreemde taal aan het leerplan toe te voegen, zo lang het voortgezet onderwijs belast is met drie verplichte talen in de middelbare scholen en vijf dergelijke talen in de gimnasia. Te overwegen is, of in overleg met het Rijksschooltoezicht, ten aanzien van ULO-scholen B iets te bereiken zal zijn, luidt het verder.

Al is het wenselijk, dat ook de leerlingen van vorengenoemde onderwijsinrichtingen Esperanto leren, of beter reeds kennen, dan mag men toch zeker naast die veelheid van talen voor de bevoorrechten, eisen, dat *elk arbeiderskind er één leert*.

* * *

Gratis schoollokalen!

De Gemeentebesturen van De Rijp, Purmerend en Uitgeest, stelden kosteloos schoollokalen beschikbaar voor het houden van kursussen onzer afdelingen.

AKSIE IN ROTTERDAM.

In Rotterdam verzamelde ons distrikt 1300 handtekeningen ten gunste van een verzoek gericht aan de Voorwaarts, om in dit blad een esperanto-rubriek in te voeren.

Zou de direksie der Arbeiderspers, die toch zo graag haar pers populair wil maken en elk wat wils geven, nu vol-

Onze Handelsavondscholen.

In de „Statistiek van het voorbereidend hooger en middelbaar onderwijs 1930-1931” komen interessante cijfers voor over het onderwijs in de verschillende talen. Ook over Esperanto. Er blijkt uit, dat in totaal op twee handelsavondscholen onderwijs gegeven wordt in Esperanto aan 15 mannelijke en 5 vrouwelijke leerlingen, door één dosent.

De heer Wakker maakte 8 Jan. voor de Vara-mikrofoon de opmerking, dat zoveel kantoorbedienden met een mond vol tanden staan, wanneer ze in een vreemde taal moeten spreken. Welnu, dat komt, omdat aan 58 handelsavondscholen onderwijs in 't frans wordt gegeven, aan 102 in 't duits en aan 97 in 't engels, waar resp. 3035, 6581 en 8130 leerlingen van genieten. Van het totaal aantal leerlingen in 1930-1931 op de handelsavondscholen leerde ruim 25% frans, bijna 50% duits, ruim 62% engels en ong. 0,15% Esperanto.

Er is voor ons nog heel wat werk te verzetten, voor Esperanto z'n intrede heeft gedaan op de handelsavondscholen.

Anton Limburg.

Ons Onderwijs.

In Onze Strijd lezen we in een uittreksel van een Verslag van het onderwijs over 1930:

„Voorts wordt opgemerkt, dat bij het onderwijs in de moderne talen nog niet steeds de grote waarde, die het prakties mondeling en schriftelijk gebruik in onze steeds meer internationaal georiënteerde gemeenschap heeft, voldoende tot uiting komt. Vooral het spreken der taal laat meermalen te wensen over.”

Hoewel men bij ons arbeiders-esperantisten, wat prakties, mondeling en schriftelijk gebruik van onze wereldtaal, nog wel een lesje kan nemen, immers worden de besprekingen in onze vergaderingen en konversatie en ook onze onderlinge korrespondentie in 't esperanto gevoerd, wij kunnen er niet genoeg op aandringen, te zorgen, dat men zo iets van ons esperantisten niet kan zeggen.

Brengt uw kennis in praktijk!

doen aan onze herhaalde verzoeken? Kongresvoorstellen in steeds groter aantal hielpen niet.

Zouden we dan een dergelijke aksie niet eens over al onze afdelingen kunnen uitstrekken?

(Bij het afdrucken kregen we inzage van een antwoord der Direksie en Red. waarop we in een volgend nummer terugkomen. Red.)

Onder leiding van
Degenkamp en Faulhaber

ONS TAALBLAD

Adres:
Rietstraat 40, Utrecht

OEFENINGEN TER VERTALING. Oefening VII.

(Voor meer gevorderden).

Elk schepsel, zelfs het redeloze, heeft de neiging in die dingen, welke hem aangenaam zijn en gemak opleveren, behagen te scheppen en ze te begeren; dit is in het bijzonder met de mens het geval, in wie de aangeboren gave van het verstand de begeerte naar het goede en aangename opwekt en dit niet alleen, maar hem er ook toe brengt een groter welgevallen daarin te vinden en des te ijveriger te streven naar wat beter, aangenamer en gemakkelijker is. Bijgevolg is door de wijzen sinds lange tijd de vraag gesteld, waar het hoogste goed te vinden is, het goed, dat de menselijke begeerte zou kunnen beteugelen, en waarin het bestaat; ik bedoel daarmee, dat, wanneer een mens dit hoogste goed in zijn gemoed bereikt heeft, hij daarin rust zou kunnen en moeten vinden, daar hem verder niets meer te wensen overblijft.

(Het Labyrint der Wereld en het Paradijs des Harten, Jan Amos Comenius).

BEPALINGEN VAN GESTELDHEID.

Een bepaling van gesteldheid is een bepaling, die de gesteldheid, dus toestand of hoedanigheid uitdrukt van een zelfstandigheid,

1e. onder de werking;

2e. volgens de werking en

3e. tengevolge van een werking.

Een bepaling van gesteldheid kan zowel bij het **onderwerp** als bij het **voorwerp** behoren, d.w.z. kan het onder 1, 2 en 3 genoemde zowel van

het onderwerp als van het voorwerp zeggen. Zo'n bepaling kan omvatten niet alleen bijvoeglike, maar ook zelfstandige naamwoorden.

Een bepaling van gesteldheid behoort bij het gezegde en staat als zodanig steeds in de eerste naamval.

We zullen deze bepalingen in ge- regelde volgorde hieronder behan- delen, te beginnen met de bep. van gest., behorende bij het onderwerp: en daarna die, welke bij het voorwerp behoren.

Tevens behandelen wij hieronder die gevallen, welke men in 't nederlands niet altijd onmiddellijk als bep. van gest. beschouwt, doch als andere bij- voeglike bepalingen of anderszins, maar die in Esperanto wel onder deze benaming vallen.

We krijgen dus eerst:

A. Bep. van gest. behorende bij het onderwerp.

Deze zijn weer te verdelen in de volgende twee groepen; 1e. waar het onderwerp zelf een handeling verricht; 2e. waar het onderwerp een handeling ondergaat.

1. Het onderwerp verricht zelf een handeling.

Hier geeft de bep. van gest. de ge- steldheid of toestand van het onderwerp aan, die het tijdens de handeling heeft. In deze gevallen is men dikwels geneigd een bij- woord te gebruiken, daar men dan verkeerdelijk de bepaling als be- horende bij het werkwoord be- schouwt. Integendeel, de bepaling zegt iets van het onderwerp. Men kan steeds vragen: **Hoe** is het

onderwerp tijdens de werking? Om te zien, of het een bepaling van gesteldheid is, kan men proberen er *zijnde* achter te plaatsen, als: Hij wandelt alleen (*zijnde*), dus: *Li promenas sola. Li promenas sole* zou zijn: Hij wandelt slechts (doet niets anders).

Voorbeelden:

(In de voorbeelden is de bep. van gest. steeds **vet** gedrukt.

Bleek van toorn verliet hij ons = **Pala pro kolero li forlasis nin.**

Hij keerde **gezond** weer = *Li revenis sana.*

Hij groette **het eerst** = *Li salutis unua.*

Hij wandelt **alleen** = *Li promenas sola.*

Hij vertrok **het laatst** = *Li foriris (la) lasta.*

De soldaat werd **gewond** wegge- dragen = *La soldato estis vundita forportata.*

De tweede voorzitter, die de voor- zitter vervangt, leidt de vergade- ring = *La vicprezidanto, ansta- taŭanta la prezidanton, gvidas la kunvenon.*

Hier kan men ook *anstataŭante* zeggen, maar dan is de betekenis: *terwijl* hij de voorzitter vervangt. **Tevreden** ging zij naar huis = **Kontenta ŝi iris hejmen.**

Rijken en armen worden **naakt** ge- boren = *Riĉuloj kaj malriĉuloj naskiĝas nudaj.*

Zestig jaren oud en door ieder be- mind overleed hij = **Sesdekjara kaj de ĉiu amata li mortis.**

Diep in gedachten verzonken ging

Wat de pot schaft

Vertaald Nederlands.

Nee, ik zal het ditmaal niet hebben over het verkeerde gebruik van het woordje **jes** als vertaling van **wel**, en evenmin zal ik schrijven over het onjuiste gebruik van **teni** voor: een kongres **houden**. Over deze fouten is in „Ons Taalblad” reeds enige malen ge- schreven, zodat ik volstaan kan met de lezer te verwijzen naar L. E. No. 3, bladz. 23 en La Konsilanto bladz. 101.

Nu zal ik 't hebben over een andere fout, niet minder verbreid onder het Nederlandse Esperantistendom als de hierboven ge- noemde en naar 't schijnt even onuitroeibaar. Dit is 'm:

Enfermite (of: **enŝlosite**) mi sendas al vi la raporton de mia sekcio.

Ik herinner mij nog, hoe ik indertijd schrok, toen ik die fout voor het eerst in 'n brief tegenkwam. Ik kende de afzender als een „oppassend huisvader” zoals de geijkte term luidt, en kon daarom niet bevroeden, door welke omstandigheden dat heer de nor in- gedraaid kon zijn. Was ie slaags geraakt bij een straatdemonstratie? Of had ie z'n win- keltje soms te laat opengehouden? Daar moest ik het mijne van hebben en ik besloot er eens bij zijn vrouw naar te informeren. Onderweg daarheen viel het me in, dat ik

hier wel te doen kon hebben met de ver- taling van een hollandisme:

Ingesloten zend ik U het rapport van onze afdeling.

Deze veronderstelling bleek niet onmogelijk, want toen ik binnenkwam, stond hij achter de toonbank. De mop was echter te aardig om hem nu te bederven en ik zei: „Dag, Karel! Wat zie ik: hebben ze je weer los- gelaten? Wat is er aan de hand geweest?” Hij keek me verbaasd aan. „Losgelaten?” vroeg ie. „Aan de hand geweest? Wat be- doel je?” „Nou”, zei ik, „je zat toch in de dinges, of was je thuis soms stout geweest en had je vrouw je ergens ingesloten?” „Ik begrijp je niet,” was zijn antwoord. „Hoe kom je daaraan?” „Wel je schrijft het zelf: hier, lees maar: „**Enfermite** mi sendas al vi la raporton de mia sekcio,” — waaruit ik op- maakte, dat jij ingesloten was en vanuit je sel of waar je dan ook zat, mij dat rapport toezond.” „Wel nee!” zei hij, „hoe kom je er bij! Het **rapport** is natuurlijk ingesloten!” „Ja, maar **dat** staat er niet! Er staat wel degelijk, dat jij ingesloten bent!”

Toen keek ie me niet-begrijpend aan... Is dit nu werkelijk zo lastig te begrijpen? Ik geloof toch van niet. We zitten slechts vast aan een vorm, die in onze moedertaal gebruikelijk is. Met behulp van de logika echter zullen we trachten ons daarvan los te maken.

Kijk eens: we kennen allen het zinnetje: Salutinte, li foriris.

(Gegroet hebbende (of: Na gegroet te hebben) ging hij heen). „Li foriris” is de hoofdzin en „salutinte” is een bijzin en wel een **beknopte** bijzin, die, als we hem volledig maken luidt: Post kiam li estis salutinta (Nadat hij gegroet had).

De bijzin heeft nu een onderwerp gekregen, (li), dat in de beknopte bijzin (salutinte) ont- brak, of, beter gezegd: dat in de beknopte bijzin **verborgen** was. Doordat we de zin volledig maakten, is het te voorschijn ge- komen en wat blijkt nu? Dat het hetzelfde onderwerp is, als dat in de hoofdzin, d.w.z. de persoon, die heenging is dezelfde als hij, die gegroet had:

Post kiam li estis salutinta, li foriris.

Hoewel in de beknopte bijzin het onderwerp niet genoemd wordt, is het ons toch wel duidelijk, dat het onderwerp van de hoofdzin (li) eveneens het onderwerp van de bijzin is, want: Kiu foriris? Li. Kiu estas salutinta? Ankaŭ: li.

Ankhou nu dit: deelwoorden in de bij- woordelijke vorm, vormen een beknopte bij- zin en hebben altijd betrekking op het onder- werp van de hoofdzin:

1. Forironte, mi adiaŭis la gastojn.

Kiu adiaŭis? Mi. Kiu estis forironta? Ankaŭ Mi! Volledig: Antaŭ ol mi foriris, mi adiaŭis la gastojn.

hij heen = **Profunde enpensiginta li foriris.**

Ernstig reeds de grijsaard op = **Serioza la maljunulo levis sin.**

Verwonderd keek hij mij aan = **Mirigita li rigardis min.**

Verheugd dankte hij zijn redder = **Gojigita li dankis sian savinton.**

Ontsteld antwoordde hij = **Konsternita li respondis.**

In de laatste vier zinnen kan men ook gerust *serioze, mirigite, gojigite* en *konsternite* zeggen, daar die woorden evengoed als bijwoorden behorende bij de werking beschouwd kunnen worden.

2. Het onderwerp ondergaat een handeling.

De bep. v. gest. geeft de toestand als gevolg van die handeling aan. Door de handeling (lijdende vorm) komt het onderwerp in een bepaalde gesteldheid, krijgt een bepaalde hoedanigheid. In 't nederlands bezigt men vóór de bepaling soms het woordje *als* of *tot*.

Voorbeelden:

Hij werd **tot erevoorzitter** gekozen = **Li estis elektata honora prezidanto.**

Zijn werken werden **goed** bevonden = **Liaj laboraĵoj estis rigardataj bonaj.**

Hij had het ongeluk **als een ongevoon mens** geboren te zijn = **Li havis la malfeliĉon estis naskita neordinara homo.**

Zijn bezitting is **te hoog** geschat = **Lia posedaĵo estas taksita tro alta.** De beklaagde werd **onschuldig** bevonden = **La akuzito estis juĝata senkulpa.**

Hij werd **tot dorpsburgemeester** benoemd = **Li estis nomata vilaĝestro.**

In sommige dezer gevallen zou verwarring mogelijk zijn met een naamwoordelijk deel van het gezegde. Zo kan eigenlijk: **Li estas elektita prezidanto** — betekenen: Hij is gekozen tot voorzitter (bep. van gesteldheid) als: Hij is een **gekozen** voorzitter (naamw. deel van het gezegde). Om dat te voorkomen kan men in het eerste geval zeggen: **Li estas elektita kiel prezidanto.** En in het tweede geval voelt men direkt het gemis aan het lidwoord. Hier zegt men dus: **Li estas la elektita prezidanto.**

B. Bep. v. gest., behorende bij het voorwerp.

Ook deze kan men weer in groepen verdelen, naar gelang de soort van werkwoorden, die de bepaling voorafgaan.

Allereerst hebben we hier:

1. Bepalingen, die de gesteldheid van het voorwerp aangeven tijdens de werking. Deze komen voor na de volgende werkwoorden: *meti, havi, kapti, trinki, manĝi, trovi, doni*, ook wel: *voli, deziri*, enz., enz.

Voorbeelden:

Drink de tee niet **te heet** = **Ne trinku la teon tro varma.**

Men zal hem niet **levend** hebben = **Oni ne havos lin viva.**

Men zal hem niet **levend** in handen krijgen = **Oni ne kaptos lin viva.** De dienstbode zette de vruchten **ongewassen** op tafel = **La servistino metis la fruktojn nelavitaj sur la tablon.**

Wenst ge de eieren **gekookt of rauw** = **Ĉu vi deziras la ovojn kuiritaj aŭ ne (kuiritaj)?**

Ik heb die zaak **goed** gevonden = **Mi trovis tiun aferon bona.**

Doe het wasgoed niet **nat** in de mand = **Ne metu la tolaĵon malseka en la korbon.**

2. Bepalingen, die de gesteldheid aangeven van het voorwerp, zoals het door het onderwerp wordt aangevoeld, waargenomen, gedacht.

Deze bepalingen komen voor na een waarnemingswerkwoord als: *vidi, revidi, aŭdi, percepti, senti*, ook wel: *trovi*.

(Wordt vervolgd)

DEMANDEJO.

Dem.: Welke van de volgende twee zinnen is de beste?

Li demandis al ŝi, ĉu ŝia edzo estas hejme.

Li demandis al ŝi, ĉu via edzo estas hejme?

Resp.: Beide vormen zijn evengoed. Doch men onderscheide:

De tweede heet **direkte rede** d.i., men zegt **woordelijk** wat gevraagd wordt. *Ĉu* leidt de vraag in; men vraagt *via*; de vraag sluit met een **vraagteken**. Er ontbreekt echter iets aan uw zin: In de direkte rede begint men hetgeen gezegd wordt met een **dubbele punt** en een **hoofdletter**, dus: **Li demandis al ŝi: „Ĉu via edzo estas hejme?”** En, zo ge ziet, plaatst men daarenboven de zin, die gezegd wordt, gewoonlik tussen **aanhalingstekens**.

De eerstgenoemde heet **indirekte rede**. Men zegt **niet** woordelijk, wat gevraagd is. Het is dus geen eigenlike vraag meer: *ĉu* is nu een voegwoord, dat de bijzin met de hoofdzin verbindt. In 't nederl. zegt men: *of...*

Men krijgt dus nevens elkaar:

Hij vroeg: „Is uw man thuis?” = **Li**

2. Manĝinte en restoracio, ni iris al la stacidomo. Kiu iris al la stacidomo? Ni. Kiu estis manĝintaj? Ankaŭ: Ni! Volledig: Post kiam ni manĝis en restoracio, ni iris al la stacidomo.

3. Aŭdante tion, ŝi ekploris.

Kiu ekploris? Ŝi. Kiu estis aŭdante tion? Ankaŭ: Ŝi! Volledig: Kiam ŝi aŭdis tion, ŝi ekploris.

De deelwoorden op *e* tonen dus een handeling aan, die het onderwerp van de hoofdzin verricht, verricht heeft of verrichten zal **naast** de handeling, die dit onderwerp reeds in de hoofdzin verricht.

Dat is niet moeilijk zult U zeggen en misschien vindt U het vanzelfsprekend, dat het onderwerp in beide zinnen hetzelfde is. Maar als ieder dat zo voelde, zouden er geen fouten gemaakt worden, als b.v. de volgende: Aŭdante tion, larmoj venis en ŝiaj okuloj.

De bedoeling van deze zin is:

Terwijl zij dat hoorde, kwamen de tranen in haar ogen. Maar dat geeft de Esperanto-zin niet weer. Daar staat:

Terwijl de tranen hoorden, kwamen zij (de tranen) in haar ogen.

Wat is het onderwerp van de hoofdzin? Larmoj. Nu moet dit onderwerp ook het onderwerp van de bijzin zijn, zoals we hierboven zagen: Kio venis? Larmoj. Kiu estis aŭdanta? Ankaŭ: larmoj!

Deze onzin bewijst, dat de zin niet goed ge-

bouwd is. Als we moeten vertalen:

Terwijl zij dat hoorde, kwamen de tranen in haar ogen, dan moet de bijzin een ander onderwerp krijgen, dan de hoofdzin. Die bijzin kan dan niet in de vorm van 'n deelwoord gegoten worden, want zo'n deelwoord kan alleen slaan op het onderwerp van de hoofdzin. Die zin moet dus vertaald worden: Kiam ŝi aŭdis tion, larmoj venis en ŝiaj okuloj. Wat voor de bedrijvende deelwoorden geldt, geldt ook voor de lijdende. We zeggen b.v.:

1. Salutinte, li foriris.

(Na gegroet te hebben, ging hij heen).

dus ook: 2. Salutite, li sidigis.

(Na gegroet te zijn, ging hij zitten).

En we vragen weer: Zin 1: Kiu foriris? Li.

Kiu estis salutinta? Ankaŭ: li! Zin 2: Kiu sidigis? Li! Kiu estis salutita? Ankaŭ: li!

En nu zijn we aangekomen bij de fout, waarop ik hier de aandacht wil vestigen: **Enfermite, mi sendas al vi la raporton de mia sekcio.**

Hiermede wil men zeggen, dat het rapport ingesloten is, maar in de Esperanto-zin staat heel iets anders, let maar op: Kiu sendas? Mi. Kiu (kio) estas enfermita? Ankaŭ: Mi! Het onderwerp in een beknopte bijzin, die uit een bijwoordelijk deelwoord bestaat moet immers hetzelfde zijn, als het onderwerp van de hoofdzin! Er staat dus, dat de **afzender (mi)** ingesloten is en toen een rapport van zijn afdeling verzond.

Als we willen zeggen, dat het rapport ingesloten is bij de brief, die we hebben geschreven, dan moeten we het anders uitdrukken, b.v. Mi sendas al vi ĉi kune la raporton de mia sekcio, of op een andere manier.

Het beste onthoudt men de regel met een paar goede voorbeelden, b.v.:

1. Enfermite la katon en la kuirejo, mi foriris.

Nadat ik de kat in de keuken gesloten had, ging ik heen.

2. Enfermite en la kuirejo, la kato komencis miaŭi.

Nadat de kat in de keuken opgesloten was geworden begon zij (de kat) te miauwen. Vergelijk nu deze laatste zin met: Enfermite, mi sendas al vi, enz.

Enige jaren geleden vonden we in een verslag van een propaganda-vergadering de volgende zin:

Je la 8a Sro. Ĉe alvenis, kaj enirante, estis kantata „La Espero”. 't Spijt me, dat ik die vergadering niet bijgewoond heb, want dat had ik wel eens willen zien: „La Espero” kwam binnen, en terwijl het binnenkwam, werd het gezongen!

We hebben hier te doen met een samengestelde zin: **Je la 8a Sro. Ĉe alvenis** — dat is één zin — en: „La Espero estis kantata”, dat is een andere zin. Die twee zinnen worden samengevoegd door het voegwoord

demandis: „Ĉu via edzo estas hejme?” (direkte rede). Hij vroeg, of haar man thuis was = *Li demandis, ĉu ŝia edzo estas hejme. (indirekte rede).*

Dem.: Moet men, oordelende naar het meervoud van de onderwerpen in de volgende zinnen: *Du infanoj havas unu patron.*

Du homoj posedas unu domon.

D. kaj F. prizorgas unu „Taalblad” = zeggen: *viaj patro, viaj domo, viaj T. of: via patro, via domo, via T.?*

Resp.: Volstrekt *via.* Het bijvoeglijk naamwoord = dus ook bezittelijk voor-naamwoord = neemt de vorm aan (enkel- of meervoud) van het woord of de woorden, waar het onmiddellijk betrekking op heeft, waar het iets van zegt (hier *patro, domo* enz.), doch niet de vorm van een andere persoon of zaak (in genoemde zinnen *infanoj, homoj, D. kaj F., die* natuurlijk wel meervoud zijn).

Maar, als een bijvoegl. naamw. betrekking heeft op *twee enkelvoudige* zelfstandige naamwoorden, die dus *tezamen een meervoud* vormen, dan is ook dat bijv. naamw. meerv., b.v.: *Viaj domo kaj ĝardeno* (viaj betreft domo en ĝardeno, samen meervoud). Ook andersom kunnen *twee enkelvoudige* bijv. naamw. betrekking hebben op een *meervoudig* zelfst. naamwoord, b.v.:

Granda kaj malgranda libroj.

Zo moet men ook zeggen:

Du kaj duona guldenoj.

Unu kaj duona guldenoj.

Tri kvaronaj guldenoj.

Dit lijkt mij beter dan:

Unu guldeno kaj duono, want nu zegt *duono* niet, dat een halve gulden bedoeld is, maar noemt eenvoudig maar een *helft*.

kaj. Na *kaj* krijgen we dus een nieuwe zin, en die zin wordt voorafgegaan door een beknopte bijzin in de vorm van een bijwoordelijk deelwoord: *enirante*. „La Espero” is het onderwerp van de hoofdzin, dus, zoals we geleerd hebben, ook het onderwerp van de beknopte bijzin. „La Espero” werd dus gezongen, terwijl het binnenkwam! Bedoeld wordt natuurlijk, dat Sro. Ĉe binnentrad, maar dat staat er niet!

Het is interessant na te gaan, hoe deze fout ontstaan is. De schrijver van die zin had geleerd, dat „*Terwijl hij binnentrad*”, met een deelwoord in de bijwoordelijke vorm vertaald kan worden, dus met: *Enirante*. Dit is echter alleen mogelijk, als het onderwerp van de hoofdzin hetzelfde is, als dat in de bijzin! B.v. Toen *hij* binnenkwam, groette *hij*. *Enirante*, li salutis.

Maar niet altijd kunnen we „*Terwijl hij binnenkwam* vertalen met *enirante*. Moet men b.v. vertalen: Toen *hij* binnenkwam, stonden *de kinderen* op, dan kan men niet zeggen: *Enirante, la infanoj* ekstaris, want de kinderen kwamen niet binnen! Dus moet men zeggen: *Kiam li eniris, la infanoj* ekstaris. Zo heeft de schrijver van bovengenoemd verslag in de zin 1: „Om 8 uur kwam de heer Ĉe en *terwijl hij binnentrad* werd „La Espero” gezongen”, het vet gedrukte op dezelfde wijze vertaald, als hij zou gedaan hebben in 2: „Om 8 uur kwam de heer Ĉe

Ankoraŭ neniŭ, plaĉis al ĉiu.

Dialogoj.

Unu el la problemoj, kiuj sin trudas al ĉiu grupgvidanto kaj rompigas al li la kapon, estas la, ĉiam ripetiganta demando: Kiel ni aranĝu niajn grupvesperon?

Ĝi estas problemo tial, ĉar grupo, en kiu kunestas diversaĝaj kaj diverstendencaj personoj, neniam povos kontentigi ĉiujn siajn membrojn. Kio al A. plaĉas, tion B. tute ne ŝatas kaj inverse, kio al A. estas senvalora, al B. estas tre humora.

Estas tiu malsama opiniado, kiu malbligas al ni la starigon de programo, kvazaŭ regularon por ĉiuj grupoj. Sed ŝajnas al mi bone, ke ni almenaŭ sciu, *kiom eble plej multe da manieroj, laŭ kiuj* oni povos aranĝi la vesperon. Estas dezirinde, ke ĉiu grupgvidanto rakontu pri siaj spertoj kaj konkludoj por liveri materialon al aliaj.

Ĉi tiun fojon, mi volas priskribi, manieron, kiun mi aplikis en mia sekcio. En mia hejmo mi kunmetis mallongan, hollandlingvan dialogon, iomete spritan. En la grupejo estis elektataj du

membroj, kiuj prenis lokon antaŭ la tabulo. Poste mi starigis min post ili, kaj sufloris la diversajn frazojn, kiujn ili devis deklami, tuj tradukante ilin. Kompreneble, mi pli atentis la tradukadon kaj la elparolon ol la „prezentadon”.

Tiu maniero prezentas la jenajn avantagojn:

1e. ĝi devigas la membrojn paroli kaj traduki.

(Ĉar la „lernanto” ne scias la tekston kaj kvazaŭ embarase devas traduki, oni kelkfoje povas aŭdi la plej strangajn diraĵojn.)

2e. la gvidanto havas bonan okazon por instrui kaj atentigi pri diversaj ekzemploj.

(Oni povos reguli tion tute laŭ sia deziro, farante la dialogon pli kaj pli malfacila.)

3e. ĝi amuzas — kaj instruas — ankaŭ la ceterajn anojn.

Kompreneble oni povas fari tion kun pli ol du personoj. Jen maniero, kiu certe estas aplikinda kaj rekomendinda al ĉiuj gvidantoj, kiuj bone povos praktiki ĝin. G. Vrees.

KORESPONDO.

Al kdo W. A. v. d. E en 's Gr.: „Esperanto paradigmaro” estas propra eldono de l' verkinto Robert Raupp, Friedberg i.H., Germanio, prezo 1 marko, poŝtĉekkonto: 3001, Luwdigshafen ĉe Rejno.

Al kdino A. J. de H. en H. kaj kdo H. v. D. en D.: Sinceran dankon pro viaj koraj gratuloj pri la decido de l' Federacia estraro fondi propran Ekzamenan Komitaton! La decido sendube prosperigos nian movadon. Pri detaloj ni volonte poste skribos.

Al kdino G. R. en T.: Pri „naamvallen” generale kaj akuzativo speciale sekvos detala

artikolo en „Ons Taalblad”. Cetera la kurso de Faulhaber klarigos al vi multajn malfacilaĵojn.

Al kdo J. B. en R.: Cedi spacon por tio en „Ons Taalblad” ne ŝajnas al mi konsilinde, ĉar tio interesus nur malmultajn. Baldaŭeble mi skribos al vi persone.

Al kdo A. N. en A.: Sinceran dankon pro viaj afablaj vortoj! Mi ĝojas, ke nia laboro tiom utilas al vi. Kontentigi ĉiujn ne estas eble, sed ni klopodas kontentigi kiom eble plej multajn. Manko pri tempo estis kaŭzo, ke mi ĝis nun ne persone respondis al vi.

Al kdo A. R. en Z.: Letero baldaŭ venos. Al ĉiuj sinceran saluton! G. J. D.

en *terwijl hij binnenkwam*, groette *hij* (dus de heer Ĉe) naar alle kanten”.

In zin 2 is het onderwerp van „*terwijl hij binnentrad*” hetzelfde als in de hoofdzin: *hij* groette naar alle kanten. Dus mogen we vertalen: *Enirante*, li salutis ĉiufanken. In zin 1 is het onderwerp van „*terwijl hij binnentrad*” niet hetzelfde als in de hoofdzin, want dat onderwerp is „La Espero”.

Terwijl hij binnenkwam en dergelijke bijzinnen kunnen dus niet altijd met een bijwoordelijk deelwoord worden weergegeven, zoals in de besproken zin gedaan werd.

Het is dus de invloed van onze eigen taal, die deze fout veroorzaakt. Dat deze invloed zeer groot is en zich laat gelden zonder dat we er erg in hebben blijkt wel daaruit, dat zelfs ervaren esperantisten zich aan deze fout bezondigen. Zo lezen we in: La Leono de Flandrujo blz. 146: „Aŭdante tiun parolon, larmoj fluis el la okuloj de la kavaliro”. (Do: larmoj aŭdis tiun parolon!)

Blz. 216: Demandante al si, ĉu tiu homa ombro estas Machteld aŭ iu alia, trakuris glacie malvarma tremado tra lia tuta korpo.

(Do: glacie malvarma tremado demandis al si!)

Blz. 219: Demandante al si reciproke la verŝajnan kaŭzon de tiu ĉi tumulto, servisto venis kun sciigo, ke kuriero petis permeson aperi antaŭ ili.

(Do: Servisto demandis al si....!).

In „Robinsono Kruso” blz. 22:

Promenante, lin kaptis la deziro bani sin.

(Do: la deziro promenisi!)

Naar aanleiding van hetgeen ik in de schriftelijke cursus omtrent dit onderwerp gezegd heb, zond een kursist mij een oud boekje toe, getiteld: **Handelsbrievenboek Esperanto-Nederlands**. Uitg. W. Zwagers, R'dam, 1913. Dit jaartal is een verontschuldiging voor de inhoud. Er werd destijds niet zoveel studie van de taal gemaakt als tegenwoordig, en zo was het mogelijk, dat er werkjes op de markt kwamen, die beter weggebleven hadden kunnen zijn. Toch waren er ook in die dagen wel bekwame luidjes, tot oordelen in staat en ik weet nog goed, dat dit boekje bij zijn verschijnen door de voorzitter en enige leden van onze klub danig gekritiseerd werd. Verscheidene kooplieden, die in dit boekje handelsbrieven schreven, blijken achter de tralies te zitten, want telkens leest men: *enfermite* of *enŝlosite*, mi sendas al vi.... Ik stel me heus niet voor, dat vorenstaande opmerkingen deze fout reeds dadelik zullen doen verdwijnen. Fouten hebben nu eenmaal een taai leven, vooral als ze geworteld zijn in de nationale taal. Dat bewijst weer een brief, die ik zoeven ontving, waarin de schrijver vertelt, „ke la estraro ne volis, sed la membroj jes volis *teni* Zamenhofan festkunvenon....

F. F.

Rigardo Returnen.

De Kees.

En 1918a mi komencis doni instruon en Leiden.

En tiu kurso vere regis kamaradeco. La kursanoj ne konsideris min kiel la altrangulon kaj mi ege profitis de tio, ĉar miaj nervoj ne estis streĉataj.

Kiel adepto de la anarĥismo mi ofte devis fari ion, kio ege kontraŭis miajn principojn, sed feliĉe mi ne estis fanatika, kvankam oni ofte akuzis min.

Por atesti tion, mi sciigos la jenon.

Post la eraro de Troelstra la kapitalistoj en ĉiuj anguloj de la lando starigis burĝajn gvar-diojn.

Pro tio mi perdis en „Leiden“ la plej studento-kaj kleran kursanon, ĉar lia patro estis fanatika katoliko.

Por ke tiu persono ne perdiĝu por la esp. movado, mi avertis Sron Schendeler, sekretario de la katolika esp. federacio, ke li en Leiden devas kontakti kun tiu persono por starigi katolikan sekcion.

Post kelka tempo mi ricevis inviton ĉeesti la starigon de la menciita sekcio. Ankaŭ la sekretario de la Haga katolika sekcio ĉeestis, sed feliĉe ni ne konis unu la alian.

Mi skribas feliĉe ĉar en tiu kunveno mi spertis ion tre agrablan, nur pro nia reciproka nekonateco.

Tiu sekretario instigis la katolikajn ĉeestantojn lerni Esperanton por fari barilon kontraŭ la ruĝa aflujo de la federacio de laboristaj esperantistoj.

Kiel ekzemplon li aldonis, ke en Hago en preskaŭ ĉiuj laboristtendencaj gazetoj oni povas legi artikolojn en kaj pri „Esperanto“. Li kompreneble ne povis imagi al si, ke la kompilinto de tiuj artikoloj estis la kunhelponto de la katolika propagando.

Ĉiujare dum la 1a de Majo ni disdonis 5 aŭ 6 milojn da flugfolioj inter la manifestantojn.

Kelkfoje ni eĉ biciklis al Delft por disdoni. En la konversaciaj kunvenoj, kiujn ni pli ol 14 jarojn seninterrompe aranĝis, ĉiam regis agrabla intimo.

En la komenco la ĉefafero estis la korespondado.

Pro la malalta afrankado ĉiuj korespondis. Bedaŭrinde estas, ke nuntempe nur kelkaj faras tion.

Ofte okazis, ke la kasisto avertis nin, ke la fundo de la kaso estas videbla; per aliaj vortoj: klopodu kiel eble plej baldaŭ kolekti monon. Listo baldaŭ estis skribata kaj prezentata al tiuj, kiuj laŭ nia opinio ankoraŭ ne tute estis senmonaj.

Ni do ofte krom nia kotizo ankaŭ devis pagi por stopi la breĉon kaŭzita de la propagando.

En tiu tempo de neesperantista flanko oni akuzis min profiti de la esperanta instru-donado.

Feliĉe mi povis atesti, ke oni eraris, ĉar la kafo, kiun mi aĉetis en la kongressalono, kaj mi vizitis multajn kongresojn, mi ĉiam mem estas paginta.

(Fino sekvos).

VORTARO**DE LA BLINDAJ ESPERANTISTOJ.**

Atentu. Ni ricevis informon de NOSOBE, ke la adreso de la kasisto menciita en la sendita cirkulero estas neĝusta. La domnumero estas 29 (ne 20).

Do oni sendu monsubtenon por tiu inda celo al:

P. v. d. Wel, Cronjéstraat 29, Den Haag. Poŝtkonto 194703.

ADVERTEERT IN DIT BLAD!**ESPERANTO EN DE PERS.**

Hieronder vindt de lezer vermeld de door ons *ontvangen* bladen, welke door het opnemen van berichten, artikelen, lessen enz. in belangrijke mate medewerken aan de verbreiding van het Esperanto.

Onze dank voor de geregelde toezending, waarop wij gaarne ook dit jaar rekenen. Want de kranten dienen tevens voor aanvulling van ons materiaal.

Alg. Marine Weekblad is aan zijn 26e les bezig. Onder de verenigingsberichten van *Amsterdam-Oost* verschijnen geregeld de mededelingen van onze afdeling A'dam II. In *De Bussumse Courant* had de voorzitter van onze afdeling Bussum de gelegenheid Dr. Zamenhof te herdenken en troffen we een een uitvoerig verslag aan van de gehouden Zamenhofavond. Onze kam. G. Vrees verzocht ons mede te delen, dat genoemde krant inmiddels de kapjesletters voor haar esperantokursus heeft aangeschaft. Vanzelfsprekend hadden we niet de bedoeling met onze desbetreffende bemerking de Buss. Crt. onaangenaam te wezen of te twijfelen aan haar objectiviteit t.a. der esperanto propaganda-artikelen zoals de red. schijnt te menen. Het openstellen harer kolommen kan ons slechts verheugen.

De Fabrieksarbeider van de Nederl. Ver. v. Fabr.-arbeiders(sters) is het enige blad in de vakbeweging dat zonder ophouden de propaganda voor esperanto voert. In enige artikelen wordt Dr. Zamenhof herdacht en de geschiedenis van zijn taal behandeld tot aan het kongres te Boulogne sur Mer. *It Forban* (Tydskrift fen it Soasjael-demokratysk Frysk Forban) deelt mede, dat in de loop van 1933 genoemd Forban een esperanto-leerboek voor friezen zal uitgeven, alsmede een fries-esp. woordenboek en het plan heeft in 't esperanto een serie werkjes het licht te doen zien onder de naam „Friesland en de wereld“. De groei van de esp. beweging rechtvaardigt dat meent de red. Uit 't feit, dat de red. *It Forban* de helft van haar orgaan voor esperanto en artikelen uit het esp. beschikbaar stelt, mogen we konkluderen dat onze friese kdoj zich even ijverig esperantist als fries tonen.

De Goede Tempelier verleent onze leden zowel

als andere esperantisten steeds gastvrijheid in haar kolommen, af en toe iets uit L. E. ter lezing overnemend. *De Metaalbewerker* nam een (door ons aan een 50-tal arbeidersbladen gezonden) artikel op.

De Nieuwe Apeldoornse Courant is onze beweging wel zeer gunstig gezind, als we zien, dat een der deelnemers aan het laatste SAT-kongres te Stuttgart de gelegenheid kreeg als esperanto-medewerker, gedurende enige weken vele kolommen te vullen met een beschrijving over zijn reis naar Stuttgart en van het kongres. Naast het esp. staat de nederlandse vertaling. Overigens bevindt zich in dit blad een geregelde esperanto-rubriek, ook voor kinderen, met vertaling daarnaast. *Het Veilig Spoor*, orgaan van de Ver. van Geheelonth. onder Ned. Spoor- en tramwegpersoneel geeft een beschouwing over esperanto en kondigt daarmee het begin van een esperanto-kursus in dit blad aan onder leiding van onze Utrechtse afdelingsekskretaris. *De Radiogids* (VARA) heeft naar het radio-esperanto-programma een stukje over Zamenhof in verband met een uitzending ter gelegenheid van Dr. Zamenhof's geboortedag. In *Het Volk* enige berichtjes en verslagjes uit A'dam en Hilversum in verband met de voor esperanto zo belangrijke 15e Des. Voorts lezen we in het verslag van de behandeling in de Twede Kamer der Onderwijsbegroting, dat wederom de vrijheidsbondse Mej. Westerman voor esperanto in de bres stond. De arbeidersvertegenwoordigers lieten haar blijkbaar, zoals gewoonlijk, in de steek.

Het socialistiese dagblad *Vooruit* in België geeft het portret van Dr. Zamenhof en wijdt aan deze grote een artikel benevens de rubriek „Esp.-nieuwtes“. In *De Werker* (orgaan van de Alg. Ned. Mijnerwerkersbond en Limb. Bestuurdersbonden) lezen we in een tot de modern georganiseerden gericht artikel getiteld: „De toren van Babel“, dat onze afdeling Heerlen ok een esperanto-kursus voor Duitsers gaat houden.

Van buiten ons terrein lezen we nog in de *Telegraaf* van een rede, te Utrecht gehouden, over esperanto op de school, door een lid van de kommissie voor toezicht op het Lager Onderwijs. In *Mededelingen* van de Bond van Politieambtenaren tot Bescherming van Dieren vinden we de tekst van een leerzame lezing in 't Esp. gehouden te Cullenborg, over dierenbescherming.

NIA FEDERACIO KAJ SAT.

La 400a numero de „Sennaciulo“ 16 paĝa, ilustrita, aperis. Ĝi estas bel-aspekta, havas riĉan enhavon, do taŭgas speciale kiel varba numero. Mi atentigas vin, ke la distriktestraro de Amsterdam aĉetis 200 ekzemplerojn de la jubilea numero. Se vi interesiĝas pri ĝi, bonvolu turni vin al kdino H. Bishoff, Reinier Claeszenstraat 40, Amsterdam (W.).

Mi ricevis interesan proponon de kdo F. Ples. Laŭ li, ne sufiĉas propagandi nur per jubilea numero de „Sennaciulo“. Li opinias, ke ni devas propagandi per ĉiu numero de nia gazeto. Li pravas.

Certe estas eble, ke ekz. la grupoj decidu aĉeti, certan kvanton de ĉiu numero de „Sennaciulo“, vendante ĝin al samklubanoj, ne-SAT-anoj. Tiel la grupoj bone plenumas la konvencion inter nia Federacio kaj SAT. Tiel ili dissemas la semon, el kiu

ĝermos novaj kunbatalantoj por nia Asocio.

Se ekz. ĉiuj grupoj povus vendi meznombro 10 ekz. de ĉiu numero — la Federacio nun havas 62 sekciojn — ni povus vendi 620 numerojn je 10 cendoj. Ni ne diru, ke tio ne eblas. La Federacio havas pli ol 2000 membrojn, sed nur proks. 350 el ili estas anoj de SAT. Ĉu ni ne sukcesus forvendi kelkajn centojn da gazetoj inter la 1650 ne-SAT-anoj? Se nur ni volus! Eĉ senlaborulo de tempo al tempo volos elspezi 10 cendojn por legi bonan gazeton. Mi do instigas la grupajn perantojn priparoli ĉi tiun planon en siaj grupoj. Konigu al mi la rezulton de via agado. Mi deziras al vi multan sukceson! J. W. MINKE, Veeteeltstraat 144, Amsterdam-Oost.

Voor Wol, Sajat, Kousen en Sokken naar
W. BAATEN

Oude Gracht 276, bij de Weesbrug, Utrecht
Aanbreien van voeten en maatwerk in eigen
machinale brei-inrichting.

Mededelingen van het Federatiebestuur.

Sekretaris: Mercatorstr. 133, Amsterdam-W. **Libro-Servo:** Valentijnkade 2, Postgiro 111278.
Penningmeester en Administratie L.E.: Valentijnkade 2, Amsterdam-O., Postgiro Nr. 144698.

Ons 18e kongres

vindt plaats op de beide Paasdagen, 16 en 17 April te Amsterdam. Kongresvoorstellen dienen vóór 31 Janu-
 arie a.s. bij de Federatie-sekretaris te zijn.

Omtrent de regeling leze men de mededelingen in het vorig nummer onder deze rubriek en de bepalingen in Statuten en Reglement onzer Federatie.

La Konsilanto

pri la esperanta gramatiko.

is verschenen. Met de aflevering is reeds begonnen.

Het aantal bestellingen is nog veel te klein. Hoe zit dat, hebben onze leden en kursisten geen behoefte aan zo'n werk?

Weet dat als de verkoop onvoldoende is, de Fed.-kas een geweldige strop heeft, maar daarentegen een flink saldo boekt indien de oplaag uitverkocht wordt. Dat betekent, dat onze beweging een financieel nadeel of voordeel zal boeken, evenredig aan uw aktiviteit.

De prijs is buitengewoon laag. Dat

komt omdat de enige kosten voor de uitgaven der Federatie slechts de drukkosten, porti, enz. zijn. Alle arbeid zowel van schrijver als verdere verzorgers wordt gratis geleverd. Dan mogen wij ook verlangen, *dat gij een paar dubbeltjes offert om daarmee veelvoudig uw geest te verrijken!*

De prijs is f 0.85 in stevig omslag; gekartonneerd f 1.05.

Afdelingen krijgen op elke hoeveelheid nog 20% korting! Als versterking voor hun kas.

Anderen krijgen 15% bij afname van 10 en meer eks. bij vooruitbetaling.

In Maart

komt een geheel ander werkje, van de hand van kdo J. P. de Bruin, dat even als het vorengenoemde in het bezit moet zijn van ieder arbeider-esperantist en zeker voor eksamenkandidaten van nut is. Het is van geschiedkundige aard ter zake de esperanto beweging en in 't Esp. geschreven. De uitvoering zal geheel dezelfde zijn en ook zeer goedkoop (ongev. f 0.50).... mits men er ons niet mee laat zitten.

kortstondig bestaan van de afdeling een gebeurtenis van belang genoemd mag worden. Kam. H. Passchier, uit wiens pen dit fragmentarisch toneelspel gevloeid is, en onder wiens leiding ingestudeerd, mag zeker een belangrijk deel van deze succesvolle avond toegekend worden. De moeilijkheden, die overwonnen moesten worden, zijn redenen bewondering te hebben voor het goede, dat desondanks gegeven werd. Het opgevoerde had behalve propagandistische waarde ook voldoende speelsterkte, waard om een toneelopvoering op ruimere schaal te beleven. Het smeugige gesprek in het 1ste bedrijf tussen een drietal arbeiders in de schaft op het werk, deed de aanwezigen van tijd tot tijd schudden van het lachen. Het sobere verhaal van de vreemdeling over zijn ervaring aan het front hoe hij aanvankelijk machteloos door verschil in taal tegenover een der vijanden van zijn land staand door een Esperantowoord datzelfde taalverschil opheft, zijn vijandschap als 't ware wegwerpt, zijn vijand als zijn vriend omarmt, het gaf een gevoel van medeleven. Over het geheel genomen kunnen wij op een geslaagde Zamenhof-herdenking terugzien.

AFD. BEVERWIJK.

Sekr. Assumburgstraat 18.

De jubileumavond van 17 Des. is uitstekend geslaagd: 40 aanwezigen! Vertegenwoordigd waren de afdelingen Wormerveer, Haarlem en IJmuiden. Uit de verschillende toespraken enz. zullen we slechts noemen kdo Woud, die ons het esperanto leerde en de stoot gaf tot het oprichten onzer afdeling. Kdo Woud, onze hartelijke dank!

Muziek, voordracht, spel, een bont geheel en opgewekte stemming. Vooral de kdoi Schoon en Agosti hebben hiertoe veel bijgedragen.

Afd. Beverwijk van de „Internacio" zond een schriftelijke gelukwens en als aandenken 2 esperantowerken. Ook de afdeling Haarlem schonk een esperantowerk. Verder gratis boekenverloting!

Alzo kunnen wij tevreden zijn en met genoegen op deze avond terugzien. En de zwarte noot? De wegblijvers! noemde kdo v. d. Starre dit, zeer terecht, een „skandalo"! Hij, die niet medewerkt, werkt remmend voor de werkers! Ieder bedenke dit, dus vooruit nu, geen gelamenteer, aanpakken!

Jac. v. Wijngaarden, sekr.

AFD. DORDRECHT. „Frateco".

Hoekenssestraat 46.

Onze afdeling organiseerde op 22 Desember 1932 een briefavond om onze kursisten meer met het doel en streven der esperantobeweging te doen kennismaken. Twaalf buitenlandse „gekamaradoj" zonden ons brieven en briefkaarten, 48 personen, leden en kursisten, volgden met aandacht de mededelingen, 2 nieuwe leden.

Op 5 Januaria j.l. hield onze afdeling een huishoudelijke vergadering. Aanwezig 13 leden. Uitbreiding bestuur, hetwelk tans bestaat uit: L. v. Asperen, voorzitter; H. F. W. Scholten, Hoekenssestraat 46, sekretaris; A. Wiegand, penningmeester, A Boertje en kdino v. d. Plank kommissarissen. Vastgesteld werd een huishoudelijk reglement.

AFD. ENSCHEDE. „Antaŭen".

Sekr. Penninkstraat 14.

Onze afdeling heeft besloten om op 25 Januaria 1933 in jaarvergadering bijeen te komen. Zij wordt gehouden bij kdo De Bruin, G. J. v. Heekstraat 140. Weest allen present en op tijd!

AFD. GORKUM.

Sekr. Schuttersgracht 1.

Op 23 Desember j.l. heeft het bestuur een wijziging ondergaan. Swaters, door drukke werkzaamheden verhinderd het voorzitterschap nog langer waar te nemen, had ontslag als zodanig verzocht. In zijn plaats werd kdo J. Havelaar gekozen en als sekretaris B. v. d. Bruggen, Schuttersgracht 1.

Ik meen uit naam van ons allen te spreken wanneer ik hier dank breng aan kdo Swaters

UIT DE AFDELINGEN.

Zie ook „Agenda". Berichten, die ook voor niet-esperantisten van belang kunnen zijn, schrijven men in 't hollands.

AFD. A'DAM II. „Ni volas Lumen".

Sekr. Weidestraat 42 (Oost).

Ekskursie op Zondag 5 Februarie. Vertrek van eindpunt lijn D om 8.30 uur presies. Wandeling over Nigtevecht. enz. naar Spanderswoud bij Hilversum (eerste etappe van de Bondswandeling naar Arnhem). Afstand ruim 30 K.M. Terug per trein of tram. Vóór 18 uur weer in Amsterdam. Gasten zijn welkom.

AFD. A'DAM VIII. „Ni volas antaŭen".

Sekr. Maritzstraat 26^a, Amsterdam (O.).

Aangezien wij de laatste weken enkele onzer trouwe leden niet op de konversatieavonden hebben zien verschijnen wekken wij hierbij al onze leden op geregeld de konversatieavonden van onze klub te bezoeken, welke 's Dinsdagsavonds om 8 uur in het Jeugdhuis aan de Polderweg worden gehouden

Het Bestuur.

AFD. A'DAM X. „La Espero".

Sekr. Knollendamstraat 15^a

Ni festis nian 2 jaran ekzistadon en intima rondo. Estis tre agrabla kunveno kaj regis kamaradeca sfero. Muziksocieto plialgabligris la festeneton.

Kelkaj gekdoj prezentis spritajn poemetojn same kiel tendencajn. Kelke da kdinoj pri-zorgis la verŝadon kaj disdonadon de la ĉokoladaĵo kaj tortetoj tre bongustis al ĉiuj. Okaze de la 2 jara ekzistado, kdo J. Vrees donacis al nia grupo substarantan klubkanton laŭ la melodio „La Proletarioj".

Nia klubkanto.

Ni havas bonan grupon,
 La grupon „La Esper".
 Ni ĉiuj kunlaboris
 Por ĝia plenprosper'.
 Laboris ni per ĉiu fort',
 Amikoj pro la sama sort'.
 Plu vivu nia grupo
 La grupo „La Esper"!

Komencis kun sep anoj

La grupo „La Esper".

Rapide ĝi kreskadis

Kiel legom' el ter'.

Batalos ni ĝis la real'.

De grandioza ideal'.

Plu vivu nia grupo

La grupo „La Esper"!

Ekzistas jam du jarojn

La grupo „La Esper".

Ĝi disvastiĝu daŭre

Sen skismo aŭ koler'.

Floradu ĝi sen pen' aŭ pun'

Kaj tial kantas ĉiuj nun:

Plu vivu nia grupo,

La grupo „La Esper"!

Pro tio kdo J. Vrees ricevis de la grupo libreton. Ĉiuj kunkantis ripetfoje per laŭta voĉo. Ĝi ege plaĉis al ĉiuj.

La plej bona deklaminto de poemeto ricevis post voĉdonado libreton. Finfine la prezidanto kdo Muller dankis la membraron, precipe tiujn, kiuj tiel agrable sukcesigis la fest-vesperon. Estis vere agrabla vespero.

La estraro.

AFD. ARNHEM. „Fidu la Estonton".

Sekr. St. Antonielaan 62.

De Zamenhof-dag is in onze afdeling dit jaar op biezondere wijze gevierd.

De afwezige leden willen wij op 't hart drukken, dat zij deze avond kennis hadden kunnen nemen van een geestdrift in onze afdeling, die zij om reden van hun geregeld wegblijven niet meer bevroed zullen hebben. De avond werd ingezet met een vraag-gesprek in 't Esperanto tusschen kdino B. Passchier en kdo H. Koch over de betekenis van de gedenktag, over het ontstaan der taal, haar betekenis voor de arbeiders. Het doel van dit gesprek was, behalve het naar voren brengen van wetenswaardigheden, beginnelingen een inzicht te geven in de gesprek-vorm der taal. Voor niet-Esperantisten werd het gesprek vertaald in 't Hollands. Het hoogtepunt van de avond was zeer zeker de toneelopvoering „La Ĉenero", die in het

voor alles wat hij als voorzitter voor het esperanto gedaan heeft.

Nog een achttal weken vrienden en de kursus volgens de Cseh-metode is geëindigd en dan moeten wij op eigen wieken drijven. Prepareert u daarvoor opdat wij werkelijk esperantisten worden!

Kun kuraĝo kaj forto zullen wij veel schoons van ons ideaal beleven. B. v. Bruggen.

AFD. SCHIEDAM. Sekr. Fabristraat 91 b. Om de geboortedag van Dr. Zamenhof niet ongemerkt voorbij te laten gaan, hadden wij besloten Zamenhof te gedenken op onze klubavond, welke de 15e Desember j.l. plaats vond.

We vonden een bevriend persoon, de heer J. Carree, bereid met een filmtoestel onze avond op te luisteren. We mochten dus verwachten dat veel meer onzer leden gehoor zouden geven aan onze oproep.

Kdo v. Gink sprak vervolgens de herdenkingstoespraak uit, waarin hij het genie Zamenhof schetste niet alleen als de vervaardiger der internationale taal Esperanto, maar bovenal als mens. Spr. memoreerde hoe Zamenhof geroerd werd door het lijden der mensheid en zette op bevattelijke wijze het strijden en de tegenslagen, waarmede Zamenhof te kampen had, uiteen, eindigend met een gedicht van Zamenhof „La preĝo sub la verda standardo” (Het gebed onder de groene vaan).

De voorzitter dankte namens de aanwezigen de heer J. Carree voor zijn filmprogramma en zeide, dat het hoofddoel van deze avond bereikt was als de toespraak van spreker meer belangstelling gewekt zal hebben voor ons ideaal: alle volken een taal, ons Esperanto.

Het moet me wel van het hart, dat wat het bestuur ook onderneemt of wat het ook ten koste legt om onze leden wat meer belangstelling bij te brengen voor het Esperanto, dit steeds hetzelfde resultaat heeft; er komt er niet één meer dan anders. Laten zij begrijpen, dat ze met wegblijven en onaktiviteit onze zaak nooit verder zullen brengen en vooral zij, die wel eens menen, beter te weten hoe het moet, schitteren meestal door afwezigheid.

Komaan, laat dit anders worden, laat uw bestuur niet zwoegen en alleen staan, met z'n allen zouden we bergen kunnen verzetten. Vergeet niet, dat we voor het minste wat we doen, geld moeten uitgeven. Is het daarom niet zonde dat zelfs een filmavond niet vermog onze leden en kursisten tot zich te trekken? Laat van nu af ieder actief deelnemen en zo nodig één nieuw lid aanbrengen... en op tijd steeds zijn kontributie betalen! Daardoor bespaart ge ook onze penningmeester nodeloze zorgen. Kamaradece salutante, S. Verbruggen, sekr.

AFD. UTRECHT. Sekr. Rijnlaan 133.

La 15an de Decembro okazis Zamenhof-vespero kiun ni organizis kune kun la neŭtrala grupo I.a. ni prezentis la teatraĵeton „La Lignovermo” kaj per tio ni rikoltis multan aplaudon.

La restanta parto de la vespero ni pasigis per muziko kaj komuna kantado. Ni havis instruan kaj plezuran vesperon.

AFD. ZAANDAM. „Zaandamo Antaŭen.” Sekr. Lindenlaan 43.

Onze Zamenhofvergadering, door 40 esperantisten bezocht, is goed geslaagd. Wij zullen voortgaan met het organiseren van dergelijke vergaderingen. De vergadering met kdo Agosti is ook achter de rug.

De vlagkommissie deelde mede dat men ongeveer einde Maart de vlag gereed kan hebben. Het overhandigen aan de afdeling moet flink propagandisties geschieden. Planen zijn er om aan 't einde van alle kursussen een grote openbare propaganda-avond te organiseren, welke in 't teken zal staan van „Per Esperanto por socialismo”. Als het enigszins mogelijk is moet de zaal van „Ons Huis” geheel vol komen. J.

AFD. U. Z. L. E. K., ZWOLLE.

Sekr. St. Jozefstraat 4.

De 15e Desember vierde onze afdeling de geboortedatum van Dr. Zamenhof in „Palvu”.

Er waren plm. 90 belangstellenden aanwezig, toen kameraad Hogenbirk de bijeenkomst opende, er op wijzende wat Esperanto betekende en hoe Zamenhof er voor werkte en leed. De rede werd geëindigd met de laatste regels uit „La Vojo”. Kdino G. Kloeke deklameerde „Nova kanto” de Zamenhof. Een zangkoor onder leiding van kdo H. J. Roorda zong vervolgens: „Ventegoj hurlu ĉirkaŭ ni” en „Proletoj Unuigu”. Daarna prelegas kdo Versluis over het leven van Zamenhof. Lieveriks vertaalde het gesprokene.

Direkt na het beëindigen van deze rede, zong een 5-tal leden de laatste drie coupletten uit „Himno” de Versluis. Dit sloeg geweldig in en doordat het koortje zich verdekt had opgesteld vormde het met de uitgesproken rede een schitterend geheel.

Daarna speelde Tjeerd Oort (piano) „Nocturne” van Leybach, waarna de aanwezigen gezamenlik „La Espero” zongen. Toen volgde de pauze en van deze gelegenheid werd druk gebruik gemaakt om het tentoonstellingsmateriaal der Federatie te bezichtigen.

Na de pauze werd er weer gezongen: „Al barikadoj” en „Kanto de l' ligo”.

Volgde deklamatie van „Al la fratoj” door Hogenbirk, en wederom viool en pianomuziek van Tjeerd Oort en O. Brandsma.

Hierna werd gezamenlik „La Internacio” gezongen, waarna Tjeerd Oort en O. Brandsma het kunstzinnig deel der avond besloten met „Ständchen” van Schubert.

Na een gehouden verloting, sloot kdo Hogenbirk deze derde Zamenhofherdenking en dankte de medewerkers, vooral de 3 niet-leden, voor hun moeite aan ons ideaal gegeven.

Deze herdenking is schitterend geslaagd. De stilte gedurende het optreden en het geweldige applaus na elk nummer weer Spiegelde de waarde van deze avond.

De sekr.: J. Lievestro.

DISTRIKTS MEDEDELINGEN.

DISTRIKT AMSTERDAM.

Sekr. Graaf Florisstraat 13.

De funksies in het distriktsbestuur, gekozen in de distriktsvergadering van 9 Des. 1932 zijn als volgt verdeeld:

1e voorzitter: kdo Liedermooij, Sumatraplantsoen 71; 2e voorzitter: kdo Prins; 1e sekretaris: kdo Auerhaan, Graaf Florisstr. 13 III; 2e sekretaresse: kdo Bishoff; 1e penningmeester kdo Verheugd, Graanstraat 26; 2e penningmeester kdo Huibrechtse; Propagandist: kdo Hoogedoorn.

De afdelingsbesturen nemen goed nota van het bovenstaande.

Statistiek.

Slechts enkele afdelingen gaven ons cijfers omtrent de kursussen van deze winter. Waar blijven de andere afdelingen? Opgaven worden alsnog voor 28 Januari 1933 ingewacht bij het sekretariaat.

Jaarvergadering.

De jaarvergadering van de afdelingsbesturen met het distriktsbestuur zal op 6 Februarie om 8.30 's avonds plaats vinden in „Huize Bob” Amstel 27, Centrum.

DISTRIKT NOORD-HOLLAND.

Sekr. Assumburgstraat 18, Beverwijk.

Zondag 8 Januari is in Amsterdam het provinciale distrikt samengesteld. Als bestuurders werden gekozen: J. Schoon, Haarlem, voorzitter; Schmidt, Zaandam, penningm.; Jac. v. Wijngaarden, Beverwijk, sekr.; C. Prins, Amsterdam; G. Woud, Wormerveer. Als afgevaardigden voor de Fed.-raad werden gekozen de kdoi Vrees en Van Wijngaarden. De eerste vergadering van het distriktsbestuur wordt gehouden op 29 Jan. 's namid-

dags 2 uur ten huize van de penningm., kdo Schmidt, Halstraat 22 b, Zaandam.

Hebben de afdelingen het voorstel: „heffing van 5 sent per lid ineens”, reeds besproken en aangenomen? Wij rekenen hierop!

Na de bestuursvergadering volgen meerdere mededelingen en voorstellen.

AGENDA

Zie ook „Uit de Afdelingen”. Ieder bezoeker de vergaderingen

Amsterdam (Distrikt) 22 Jan. 4e bezoek Rijksmuseum voor de vaste deelnemers, presies 1 uur. Ingang links.

Amsterdam II. 24 Jan. Jaarvergadering in 't Meerhuis.

Amsterdam V. 24 Jan. kdo Prent over „La Delegacio” (Ido).

Amsterdam VIII. Iedere Dinsdag 8 uur, klubavond in 't Jeugdhuis, Polderweg.

Amsterdam XIII. 19.45-21.15 A-kursus; vervolgens jaarvergadering.

Brussel. 26 Jan. 20 uur: SAT-rondo: kolektiva korespondado. 30 Jan. 19.30 uur, afdelingsvergadering Beide in Tramwaymen, Priemstraat 17.

Enschede. 25 Jan. Jaarvergadering, G. J. v. Heekstraat 140.

Den Haag II. Dinsdagavond 8.45 uur konversatie in 't Volksgebouw.

Rotterdam (SAT) 22 Jan. 10.30 's ochtends, Botersloot 90, Ĉiuj SAT-anoj venu!

Wormerveer. 30 Jan. Kdo Agosti spreekt over: „Faŝismo”.

NIEUWE UITGAVEN.

Legokajero por komencantoj.

Eldonis ALLE (Aŭstria Laborista Ligo Esperantista) Wien XXI, 1932. Prezo: 0.30 gr.

Broŝuro, per kiu la eldonisto celis doni al la kursanoj malmultekostan legolibreton.

Mi opinias, ke por tio ĝuste devas servi „Petro” kaj „Unua legolibro” de SAT, ĉar ili enhavas sufiĉan materialon, kiun sperta kursgvidanto povas krom tio uzi ne nur por komencantoj, sed ankaŭ por progesintoj.

Por kio do servas la konvencio inter SAT kaj LEA-oj, se tiuj ĉi malatentante ĝian artikolon 3, (Art. 3: Per sia kooperativo SAT eldonu ĉiujn esperantlingvajn presaĵojn...) komencos eldoni esperantlingvajn librojn en propra regiono?

Pro sama motivo mi malaprobas eldonon de Socialista kantaro, kiu kromalie sen melodioj estas neuzebla tutmondskale por la laboristaro.

Si vis pacem. Als gij de vrede wilt! Een noodzakelijke beschouwing door Mr. Wilhelm Loeb.

Uitg. M. Stevens & Co., Amsterdam, 1932. Prijs f 0.15.

EFO.

ADVERTENTIES

La 4an de Jan. geedziĝis

Truus Vreeswijk

kaj

Hans Garten.

Koran dankon al ĉiuj pri la pruvoj de atento.

La nova adreso estas: Nwe. Crooswijksche weg 31 a, Rotterdam.

Dit blad wordt gedrukt bij de N.V. Vereen. Drukk.

Dico

Lutmastr. 167, Amsterdam-Z., Tel. 28876

Het Adres voor Uw Esperanto-Drukwerk!